

Guds ansikte

Herren sade: "Jag skall låta mitt ansikte gå med dig och låta dig få ro" (2 Mos 33:14).

Kristus kallas Guds ansikte. På originalspråk betecknar ordet, anlete, utseende, form eller framträdande. Vad kan då riktigt och passande kallas vid detta med tanke på Gud och hans fullkomliga uppfattning om sig själv genom vilken han ständigt beskådar sitt eget väsen? Jo, denna aspekt är "Guds ansikte" som Gud ser liksom en människa ser sitt eget ansikte i en spegel. Det är den form eller uppenbarelse i vilken Gud framträder inför sig själv.

Roten till uttrycket kommer från ett ord som betyder att "beskåda" eller "iaktta": vad är det då som Gud beskådar på ett så upphöjt sätt som han gör med sin egen uppfattning, eller den perfekta bild av sig själv som han iakttar? Jo, det är det främsta i Guds närvaro och därför kallas "*Guds närvaros-*" eller "*Guds ansiktes-*" ängel (Jes 63:9).

Att Guds Son är Guds egen eviga och fullkomliga självuppfattning är något som vi finner mycket mer direkt i uttrycket "*Guds Ord,*" dessutom kallas Kristus "*Guds Visdom.*" Om vi i Skriften lär oss att Kristus är densamme som Guds visdom eller kunskap, då lär den oss att han är densamme som Guds fullkomliga och eviga självuppfattning. De är en och desamma som vi redan har observerat och som jag inte tro att någon förnekar.

Ja, Kristus beskrivs som Guds visdom (1 Kor 1:24), Luk 11:49, Matt 23:34); och hur mycket talar inte Kristus under namnet Visdom, i Ordspråksboken, särskilt det åttonde kapitlet.

Day by day 27'th of April